

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 58. S. Dionysius, Episcopus Corinthi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

consuetum ducti, flagellati, & securi percussi sunt. Eorum corpora occulte a Fidelibus sublata, loco honesto sepulta. Hic fuit Martyrii modus S. Iustini Philosophi. Plura ejusdem opera in manibus nostris sunt, græce scripta, inter quæ præcipua, & minime controversa sunt duæ Apologiæ pro Christianis; Dialogus cum Tryphone, & pars secunda tractatus de Monarchia, id est, de unitate Dei. Discipulus ejus fama inter alios eminens fuit Tatianus, ortu Assyrius, professione Philosophus.

Sæculum II.
A.C. 167.

Euf. hist. IV.
c. 18.

§. LVIII.

S. Dionysius Episcopus Corinthi.

Eodem ferme tempore Dionysius Episcopus Corinthiorum epistolam ad Ecclesiam Romanam dedit, præferentem Soteris Nomen, qui tunc Romæ gubernabat Ecclesiam. In ea talia legebantur: *A principio beneficia in fratres spargere consuevistis, & ad pauperes aliarum Ecclesiarum mittere, unde subsistant; hic Fidelium indigentia subvenitis, illorum præprimis, qui in fodinis laborant; & ita, quod genuinos Romanos decet, antiquam Patrum vestrorum consuetudinem servatis. Beato vestro Episcopo Soteri satis non fuit, Patrum vestigiis insistere, superaddidit, ut postquam liberalitatem vestram*

Hier. script.
Euf. IV. hist.
c. 23.

Sæculum II.
A. C. 167.

vestram ad Sanctos mittendi curam in se suscepisset, etiam fratres, qui ad se venerant, piis sermonibus consolaretur, eo affectu, quem tenerrimus Pater in filios solet ostendere. Dionysius in eadem Epistola hæc habet ad ipsum Soterem directa: *Hodie sanctam diem Dominicam celebravimus, & tuam legimus epistolam, eamque impostorum semper legimus ad instructionem nostram, sicut etiam antecedentem, quæ ad nos a Clemente scripta est. (*)* Ex quibus apparet, in Ecclesiis tales epistolas legendi usum post sacras Scripturas viguisse. S. Dionysii pastoralis fervor in Ecclesiæ Corinthiorum limitibus contineri non poterat, sed etiam per epistolas ad alias Ecclesias extendebatur; tales epistolas octo numeramus, si etiam illa, quæ ad Romanos scripta est, computetur. Secunda data erat ad Lacedæmonios, quæ eos in fide orthodoxa instruebat, ad pacem, & unionem hortabatur. Tertia ad Athenienses, ut fidem excitaret, & restauraret præceptorum Evangelicorum obser-

Eus. IV. hist.
c. 23.

(*) Ex his dispicitur, quanta Reverentia epistolæ Romanorum Episcoporum in Ecclesiis Græciæ lectæ fuerint. Ex eo autem, quod hic S. Dionysius Soterem Papam, & Clementem conjungat, confirmatur, S. Clementem, cum epistolam suam ad Corinthios scriberet, non tantum Presbyterum, sed jam Episcopum fuisse.

observantiam; eosdem increpat, quod, Sæculum II.
A. C. 167.
defuncto ipsorum Episcopo Publico, quem illius temporis persecutiones messuerant, Evangelicos mores, & Doctrinam pene abjecerint. De Quadrato Publici successore mentionem facit, & dilaudat ejus charitatem, quam dispersos Fideles collegisset, & vacillantes firmasset. Etiam de S. Dionysio Areopagita, a S. Paulo converso, & primo Atheniensium Episcopo loquitur.

Epistola quarta S. Dionysii Corinthiaci ad Nicomedienses data erat; in ea hæresin Marcionis opposita veritatis regula impugnabat. Quinta ad Ecclesiam Amastriacam in Ponto; hanc, ut ipse testatur, Bachilide, & Elpisto impellentibus, scripsit; Episcopum eorum nominat Palmantem, jubetque, cujuscunque peccati, vel hæresis pœnitentes recipi. Hoc propter nimium rigorem Montanistarum, qui tunc in Phrygia oriebantur, dictum fuisse verosimile est. Epistolarum suarum sextam ad Ecclesiam Gortynensem in Creta direxit; laudabile testimonium Philippo eorum Episcopo reddit, quod in hac Ecclesia Christianæ virtutes florescerentur. Monet, ab hæreticorum fallaciis caveant.

Epistola septima ad Gnossiacos ejusdem Insulæ Cretæ Incolas scripta erat. Pinytum Gnosi Episcopum hortabatur,
ne

Sæculum II.
A. C. 167.

ne grave jugum continentia, tanquam necessarium, fratribus imponeret, sed ad communem hominem infirmitatem attenderet. Tali monitione ideo opus esse, haud dubie credebat, ne sanctus Episcopus zelo præfervido ad errorem Encratitarum accederet, matrimonium generaliter damnantium. Pinytus responsum dedit, in quo, postquam summam Dionysii æstimationem fuisset testatus, vicissim hortatur; ut populum suum solidiori nutrimento aleret, & ad perfectiorem gradum incitaret; ne, si nunquam ab lactarentur, in ignorantia sicut infantes senescerent. Hic Pinytum de alio perfectionis genere, quam continentia omnibus servandæ, esse locutum, credere oportet, alias enim ejus Doctrina Catholicæ non esset consentanea; nam ex hac ipsa epistola ejus fidei simplicitas, gregis sibi commissi sollicitudo, eruditio, rerumque Divinarum scientia elucent.

III Octava S. Dionysii Epistola ad quamdam sororem nomine Chrysochoram scripta est. Idem in quodam manuscripto queritur, epistolas suas fuisse adulteratas, & ait: *Multas scripsi epistolas, ut fratrum precibus morem gererem, & ecce! Apostoli Diaboli addendo, & omit- tendo in eas zizania seminaverunt: bos districtum Dei exspectat judicium.* Quid igitur,

igitur mirum, si aliqui Scripturas Divinas alterare attentarint, cum nec tales, quæ ab illarum auctoritate longissime absunt, intactas reliquerint? Hæc de scriptis S. Dionysii Episcopi Corinthiorum scimus.

Sæculum II.
A. C. 167.

§. LIX.

Sucessio Episcoporum.

Celadion Episcopus Alexandriae naturæ debitum solvit anno centesimo sexagesimo septimo, postquam sederat annis quatuordecim; ei successit Agrippa, qui rexit Ecclesiam annis duodecim. Anno sequenti centesimo sexagesimo octavo, Marci Aurelii octavo mortalitatem exiit Heron Episcopus Antiochenus, qui sederat annis viginti sex; ejus successor fuit Theophilus, magno ingenio, & eruditiono vir; fuit is post S. Petrum numero sextus, & tredecim annis gubernavit. Anno Christi centesimo sexagesimo nono e vivis sublatus est Imperator Lucius Verus, qui regnaverat novem annis cum Marco Aurelio fratre suo adoptivo; abhinc Aurelius solus imperavit. Anno centesimo septuagesimo secundum opinionem maxime verosimilem Soter Papa ad cœlestia abiit, cui successit Eleutherius. Initio sui Pontificatus litteras accepit a Rege nomine Lucio, Romano-
rum vel subdito, vel fœderato, qui in

Euseb. Chr. lat. an. 167. & hist. IV. c. 19.

An. 169.

Eleutherius Pontifex.

Beda hist. Angl. l. I.

Hist. Eccles. Tom. I.

Nn

ma. c. 4.